

INTERVIEW

PETAR GARMAZ

U prošlom je broju objavljena anketa velikog broja ispitanika, a sada donosimo razgovor s odabranim pojedincem. Zašto baš on? Pa, pročitajte interview i shvatit ćete kako izgleda život jednog studenta geodezije, a koliko je student prosječan, zaključite sami.

Nakon preslušavanja audio snimke, odlučeno je da će se prenijeti razgovor u potpunosti, redom kako je išao. Vidjet ćete da je s razlogom odabran, i da je ipak poseban.

Da ne studira geodeziju, Petar ne bi uopće studirao, on živi za geodeziju, ribe, balote i ... šlepere.

Klupa kroz prozor?

Bože sačuvaj!
Ko je to reka, to je notorni lažov.
Nisan, ne volin ja to bacat ništa.
Ja san dobričina.

A što kažeš na dojam opasnog momka kojeg ostavljaš na ljude?

Ja san cvijet u duši.

A, jesi li najbolji student?

Ne znan. Nisan nikad provjerava. Ja vodim svoju evidenciju.
A, drugi nek vode svoje.

Koji ti je prosjek?

4.5, prosjek mi je pokvarila «Fizikalna» (dobio je 4, op.a.).
Al, to ću ispravit s «Državnon», ha, ha...

Kakav si bio u srednjoj i osnovnoj školi po ponašanju?

Među zadnjima na ljestvici. Al, nikad nisan bia nepošten. Boria san se za pravdu.

Jesu tvoji roditelji zadovoljni tobom trenutno?

Prezadovoljni.
To je ko kad čovik kupi C-klasu, pa ga pitaš je li zadovoljan.
Normalno da je zadovoljan.

Čime se sve baviš osim faxom?

Svojon predivnon djevojkon.
Napiši da san u sigurnoj luci, tako da sve zaborave na mene.
Izađen koji put vanka, i to je to.

Voziš li auto u Zagrebu?

Kupia san Ladu popola s prijateljen, pa se razbila. Sad ništa.
Zapravo, mi smo je razbili.

A, što je bilo s ***?**

Uf, nemoj. Platit ću ***** samo da me ne uvate na zub. I tebi ću platit da ne rečeš. Napiši sve osin toga, da san palia gume i sve, samo nemoj to.

Pa, neće ti se ništa dogoditi ako to spomenemo.
Nemoj stvarno. Ispast ću ka luđak neki.

A, kakvim bi se opisao?

Izgledom razbijač, al nježnog srca. Ka i Filipović. Napiši da san mekog srca, to. Ja san iskren.

Najdraži asistent?

Milan Rezo. Definitivno. Najbolji čovik za objasniti. Ljudina i po, tako napiši.

Je li to zato što još nisi položio «Državnu»?

Nije bogami!
Sve šta san doša pitat, objasnija mi je. I Danko je super, sve će ti pokazat.

A, najdraži profesor?

A, šta ja znan. Kapović, Bašić, ima ih još.

Što bi izbacio od predmeta?

A, ne znan. Šta ja znan. Recimo, sociologiju. To mi je oduzelo masu vrimena, a sve san zaboravia.

Nećeš više radit nereda?

Neću, zbog cure. Od kad san s njome, skroz san se unormalija. I pustia san kosu. I korijenje u njeno srce.

Aj, pitaj nešto. Baš mi je shema odgovarat.

Da ti netko ponudi 1mil€ da se ispišeš s faksa...

Miljon eura?! Bi!
Kupija bi auto i pet stanova i iznajmljiva i šta će mi više.

A, imaš tako malo do kraja. Zar ne bi volio završiti započeto?

Pusti ti to malo. Za te pare, otiša bi odma. Miljun eura?! Znaš li ti koliko je to?
Kupiš auto, pet stanova, iznajmljuješ i bog.

Zašto IGUPI?

Zato jer je to najbolji izbor za moj posa u budućnosti. Iz nekih mi je razloga ža šta nisan upisa Satelitsku.

Nakon faksa, ostaješ u Zg?

Ne. Iden doli. U Split.

Poslijediplomski?

Za jedno 10-ak godina. Moran se odmorit. Zaradit novaca, i tako.

Misliš li da si prosječan student?

Ja san prvo prosječan Hrvat. Nakon toga san prosječan student.

Nisan ništa posebno, postiga san isto šta i drugi.

Koliko učiš?

Ovisno o potrebi. Kad su ispiti u 2. misec, dnevno 3-4 sata. A, tokon semestra po sat i po. Osin kad iden na balote. Onda ne učin. Kontinuirano učin da mi bude lakše na rokovima.

A, preko ljeta?

Ništa. Pauza.

Najteži semestar?

Šesti. Mora san dat najviše ispita za uvjet prije lita. Šest ispita za mirno lito.

Jesi dobar u balotama?

Uf, da dobar?!
Već san dva puta janjca osvojia.

Što bi se po tvom mišljenju moglo poboljšati u programu nastave na faksu?

Ne znan baš. Možda bi se moglo smanjit malo predmeta, da to kraće traje sve skupa.

Da ne studiraš geodeziju, što bi bio tvoj drugi izbor?

Ništa.

Onda, da uopće ne studiraš?

Diga bi kredit, kupia veliki MAN šleper. Bia bi autoprijevoznik po ciloj Hrvatskoj i Europi. Vozia bi.

Pisalo bi ti ovako: «Transporti Garmaz», na crnoj ceradi, bila slova.

To mi ovako izgleda moćno, ovako jedan veliki šleper.

A, što bi prevezio?

Sve. Sve šta se može ukrcat unutra.
Kurde ne bi. To mi je neljudski, nehumano.
Ljude bi, ako već treba, vozia u autu priko granice.

Zašto si odabrao srednju geodetsku školu?

Bilo mi je blizu kuće. Nisan se mora rano dizat, nego u 8 manje 10.
Onda mi je dobro krenilo.
Eto.

A, gdje igraš na balote?

U Solinu.
Na Sućidru, di je zog, se okuplja starija ekipa. Ja pripadan mlađoj generaciji.

Što je po tebi dobra plaća za dipl. ing. geod.?

Početna; pet i po, šest tisuća kuna.
A, za jedno, 10 godina sedan i po i dobar auto.
Drugo ne treba.
Ne mora bit C-klasa.
Aj, pitaj. Baš san se ushemia.
A ti, od svega šta san izasra, ti izaberi šta valja.

Gdje u Splitu živiš?

Na Sućidru.
Pakleni kvart kriminala, droge, nasilja...

Da to napišem?

Nego! Nije meni tamo bilo lako opstat.
Tamo, ako od malena ne postaviš svoj gard i ne zaštitiš se, niko te zaštitit neće.
Na osnovnoj školi nam piše: «Rezervat luđaka Sućidar».

Znači, vratit ćeš se u Split?

E. Ko mi bude dobro platia, radit ću.
Pomalo.
I oženit ću ovu krasnu djevojku.
(djevojka: «Ma, daj! Nemoj to napisat!»)
Šta je? Pa, jesmo se dogovorili prije misec dana.
Nemoj zajebavat.
A, šta si se zacrvenila...

I dalje?

To. Oženit ću se i onda ću radit. Ić ću na ribe...
S udicon, a ne s dinamiton i čiketima.

Kakvu muziku voliš?

O muzici ne bih.
To je stvar ukusa.

Pa, reci.

Nemoj, za Gospu to pitat. Uf.

Reci, što ima veze.

Matu Bulića: «Igraj Mare, prašina se diže...»
dalje cenzurirano

Sport?

Osin balota, bia mi je napet nogomet do 10-e godine. Onda se tribalo puno znojiti, pa mi nije bilo baš drago.
Trenira san karate.

A, sad nekoliko klasičnih blic pitanja:

More ili planina?

More.
Planina...ne volin ić. Može uletit neki poskok ili šta ja znan.

Riba ili janjetina?

Ovisi koja riba. Ako su cipli govnojari, onda ništa.
Zubaca bi moga izjednačit s janjetinon, al isto janjetina.

Crne ili plave?

Djevojke?

Plava mi je osvojila srce. To je to.

Gravimetrija?

Dobra je.

To bi volia radit. Moran izračunat g, da vidin koliko će dugo ***** letit...

Vino ili pivo?

Ništa vino. Od toga mi se riga. Ne, ne, kako se reče...povraća mi se.

Pijen pivo. Pivo i žestoko.

Pijen šta uvin.

Trigonometrija ili poligonometrija?

Nivelman.

Klasika ili GPS?

GPS.

Tko je odnio ***?**

Sve vezano uz *****: zaboravi!

Ja kad učinim štetu, ja se javim ako treba platit i tako to.

To je bila stvar oklade.

Za Bavariju i male čevape.

Gdje su najbolji čevapi? U Rubelja?

Ne. Tamo su gumenasti. U Spajića, tamo su dobri.

Oće bit slika? Moju i njenu stavi.

(djevojka: «Šta moju?»)

Daj, ne seri. Spominja san te u razgovoru.

Mislin, ako oćeš, ali eto.

Kad ćeš diplomirati?

Bude li sve ka i do sad; za godinu, godinu i nešto.

Geodezija u zaštiti okoliša?

To ti znači, kad ideš na teren, ne ic s nekon staron kršetinon šta puno dimi.

Nego novo auto po specifikaciji Euro 2006.

Imaš li ti želju nešto posebno za reći?

Pozdravljan sve studente, asistente, profesore.

Pisup... kako se ono reče, one žene iz referade...pristupačne i ljubazne žene iz referade.

Budućeg punca i punicu. I tako.

Ne! To stavi na prvo mesto! Onda dalje, mater, ćaću i to.

Nemoj napisat ćaću, nego tatu, mamu... ☺

Petra Vučica